

Киѳа, ѣже сказається Пётръ. Бо оутрѣи же восхотѣ изійди въ Галилею, и ѡ-
връкте Філіппа, и глагола еѣмъ: Гради по мнѣ. Еѣ же Філіппъ ѡ Вилосаїды,
ѡ града Андрѣова и Петрова. Ѣвръкте Філіппъ Наѡананіа, и глагола еѣмъ: е-
гоже писѣ Моѡсѣи въ законѣ и пророцы, ѡвръктохомъ Исѣса сына Іѡсифова,
иже ѡ Назарѣта. И глагола еѣмъ Наѡананіа: ѡ Назарѣта можетъ ли что до-
вровѣити; Глагола еѣмъ Філіппъ: Прійди и виждь. Видѣ же Исѣсъ Наѡа-
наніа градѣща къ севѣ, и глагола ѡ немъ: Се воистиннѣ Израїлатиннѣ, въ
немъже лѣсти нѣсть. Глагола еѣмъ Наѡананіа: Какъ ма знаѣши; Ѣвѣща І-
сѣсъ, и рече еѣмъ: Прѣжде даже не возгласи тебѣ Філіппъ, сѣща подъ смо-
ковницею видѣхъ тѣ. Ѣвѣща Наѡананіа, и глагола еѣмъ: Равви, Ты еси
сынъ Божїи: Ты еси царь Израїлевъ. Ѣвѣща Исѣсъ, и рече еѣмъ: Занѣ рѣхъ
тѣ, ѡкъ видѣхъ тѣ подъ смоковницею, вѣрѣши, вѣльша сѣхъ оузриши. И
глагола еѣмъ: Аминь аминь глаголю вамъ: Ѣсеѣ оузрите небо Ѣверсто, и
ѡггелы Божїа восходѣща, и низходѣща надъ сына чловѣческаго.

Въ Четвертокъ свѣтла Недѣли.

Ѣ Іѡанна.

Зѣ. Ѣ.

Гѣа. Г.
ѣт. а.

о вреѣа Ѣно, чловѣкъ нѣкїи вѣ ѡ Фарїсѣи, Нїкодїмъ ѡмаѣемъ,
кнѣзь Жидѡвскїи. Сеи прїиде ко Исѣсу нѡщїю, и рече еѣмъ: Равви,
вѣмъ, ѡкъ ѡ Бога прїшѣлъ еси оучитель: Никтоже во можетъ
знаменїи сѣхъ творїти, иже ты творїши, ѡще не вѣдетъ Бога сѣ-
нїмъ. Ѣвѣща Исѣсъ, и рече еѣмъ: Аминь аминь глаголю тебѣ: ѡще
кто не родїтсѣ свѣше, не можетъ видѣти царствїа Божїа. Глагола къ немъ
Нїкодїмъ: Какъ можетъ чловѣкъ родїтсѣ старъ сїи; еда можетъ вто-
рое внїти во оутрѡвѣ матере своеѣ, и родїтсѣ; Ѣвѣща Исѣсъ: Аминь а-
минь глаголю тебѣ: ѡще кто не родїтсѣ водою и дѣхомъ, не можетъ внїти
во царствїе Божїе. Рожденное ѡ плѡти, плѡть еѣсть; и рожденное ѡ дѣха,
дѣхъ еѣсть. Не дивїса, ѡкъ рѣхъ тѣ: Подѡбѣтъ вамъ родїтсѣ свѣше.
Дѣхъ, идаже хѡшетъ, дѣшетъ, и гласъ еѣго слышиши: Но не вѣси ѡ кѣдѣ
прїхѡдитъ, и кѣмъ идетъ: Тѡкъ еѣсть всѣкъ чловѣкъ, рожденный ѡ дѣха.
Ѣвѣща Нїкодїмъ, и рече еѣмъ: Какъ могѣтъ сїѣ быти; Ѣвѣща Исѣсъ, и ре-
че еѣмъ: Ты еси оучитель Израїлевъ, и сѣхъ ли не вѣси; Аминь аминь глаго-
лю тебѣ: ѡкъ ѣже вѣмъ, глаголемъ: и, ѣже видѣхомъ, свидѣтельствемъ: и
свидѣтельства нашеѣ не прїемлѣте. ѡще земнаѣ рекѡхъ вамъ, и не вѣрѣете:
Какъ, ѡще рекѣ вамъ небеснаѣ, вѣрѣете; И никтоже взїде на небо, токъмъ сшѣдый
сѣ невесѣ, сынъ чловѣческїи, сїи на невесѣ. И ѡкоже Моѡсѣи вознесѣ змїю
въ пѣстїни: Тѡкъ подѡбѣтъ вознестїсѣ сынъ чловѣческомъ. Да всѣкъ вѣ-
рѣѣ въ Ѣнь, не погїбнетъ: но ѡмѣть живѡтъ вѣчныи.

Ѣ Во вре-